

Det er også den, som Højesteret har henvist til, og hvor de siger, at det er den her helt konkrete sag – og hvis man læser dommen, er den jo helt konkret for den bestemte person – og de siger, at en sammenvejning af de forhold gør, at hvis han blev udvist, ville det være en overtrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention.

Så diskussionen er sådan set, at hvis man vil gå videre end det, så vil man også være nødt til at bryde med konventionen, og det er ikke regeringens hensigt.

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg må sige, at jeg ikke er særlig tilfreds med svaret, og det hænger sammen med, at jeg faktisk mener, at man med denne lov i 1998 lavede en lov, der var meget uklar, og det er også det, anklagemyndigheden siger i Højesteret, at den er meget uklar.

Der tales hele tiden om, at der *kan* ske udvisning, og der er syv undtagelsesbestemmelser med hensyn til, hvornår der skal ske udvisning. Og dér må jeg sige i øvrigt med hensyn til det, som visse borgerlige partier har sagt stod i loven, at dér har ministeren jo ret i, at loven i virkeligheden blev lavet som en form for kompromis i sin tid, og derfor er loven et problem, som jeg ser det.

Nu omtaler ministeren en enkelt sag, et enkeltstående tilfælde, men jeg har forstået på den omtale, der har været i dagspressen, at man nu har givet instruks om, at der ikke længere må afsiges udvisningsdom i tilfælde som det her, under henvisning til den højesteretsdom, vi har set. Og det kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens kommentarer til, for så er det jo ikke bare et enkeltstående tilfælde længere, så er det generelt, at man laver den her ændring.

Og så vil jeg også godt spørge ministeren: Kan ministeren ikke godt se, at det kan være krænkende for mange menneskers retsbevidsthed, bl.a. de ældre mennesker, der er blevet slået nedovre i Vollsmose i Odense, at den her person altså ikke bliver udvist, selv om landsretten havde truffet afgørelse om, at vedkommende skulle?

Og på den baggrund vil jeg godt spørge ministeren: Er det ikke sådan, at man bør overveje sådan nogle ændringer og følge det her nøje? For ellers kommer vi ud i en situation, hvor retsbevidstheden skrider i forhold til lovgivningen, og så har vi et problem.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg kan sige, at vi følger og jeg følger det allerede meget nøje. Der er truffet afgørelse – nu kan jeg ikke huske det præcise tal – 12-13 gange i Højesteret om de her udvisningssager, og det er sådan kun lidt under halvdelen, tror jeg, det er, hvor udvisningen er blevet stadfæstet, og i det andet antal sager er udvisningen blevet underkendt. Og det er jo lige præcis sådan, det på alle områder er med en lov, at de mere præcise grænser bliver fastlagt af retsinstansen, af domstolene.

Et andet eksempel, vi kunne tage, er f.eks., hvornår man har ret til at få tilkendt en førtidspension. Der kan man heller ikke skrive ind i en lov, lige præcis hvornår det og det og det menneske skal have ret til at have en førtidspension. Der kan man være nødt til at få det afprøvet ved domstolene. Og på samme måde med den her bestemmelse og på samme måde med en lang række andre bestemmelser, hvor det er umuligt at skrive ind i loven, at lave en lov så præcis. Det ville være helt absurd, at man tog højde for alle konkrete tilfælde.

Og så med hensyn til, om der er givet instrukser, vil jeg sige: Som jeg erindrer det her, er jeg ikke blevet gjort bekendt om, at der er nogen instrukser, der er ændret.

Jeg mener, at reglerne stadig væk er sådan, at man er nødt til at tage stilling i de konkrete sager, og det er på den måde, at man siger: Hvor er det i den her bestemmelse i loven, at grænsen til menneskerettighederne ligger? Og det er dér, man må sige: Jamen hvis man vil gå længere end det, så kan man ikke længere tilslutte sig den europæiske menneskerettighedskonvention.

Og dér ved jeg ikke, om hr. Peter Skaarup vil sige: Jamen det skal Danmark også efter vores, efter min mening. Vi er nødt til at tage den konsekvens at melde os ud af den europæiske menneskerettighedskonvention for at få lov at lave nogle andre regler.

Det ville jeg synes var meget vidtgående, og det tror jeg ikke ville være i overensstemmelse med ønsket i den danske befolkning.

Peter Skaarup (DF):

Jo, men lige til det sidste, om vi skal melde os ud af den internationale menneskerettighedskonvention, vil jeg da sige: Det vil da ikke være særlig ønskeligt. Men på den anden side vil jeg sige: Hvis vi gentagne gange ser sager som den her med en mand, der i gentagne tilfælde slår